

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

חומר רקע למפגש אפריל 2017:

"החמרה באחריות דירקטורים בחלוקת דיבידנד? השלכות פס"ד מלרג על יישום מבחן יכולת הפירעון והקשר למבחן הרווח"

רקע

בשנים האחרונות אנו עדים, לכאורה, למגמת החמרה בפסיקות בתי המשפט בכל הקשור לאחריותם של הדירקטורים בחלוקת דיבידנד בחברה. בהתאם לסעיף 302 לחוק החברות התשנ"ט – 1999 (להלן – "חוק החברות"), הדירקטוריון רשאי לאשר חלוקת דיבידנד בתנאי שהחברה עומדת הן במבחן הרווח והן במבחן יכולת הפירעון.

מבחן הרווח הינו מבחן חשבונאי – טכני באופיו המאפשר חלוקה עד לגובה יתרת העודפים, ובמידה ויתרת העודפים שלילית, עד לגובה יתרת העודפים שהצטברו בשנתיים שקדמו לחלוקה. במסגרת מבחן יכולת הפירעון שהינו המבחן המהותי יותר מבין השניים, יש לבחון את יכולתה של החברה לפרוע את כל התחייבויותיה הקיימות והצפויות בהגיע מועד קיומן וזאת בהתבסס על נתונים ותחזיות.

על רקע העובדה שהחוק אינו קובע כיצד יש ליישם את מבחן יכולת הפירעון, קיימת חשיבות רבה לקביעות הכלכליות העולות מפסק דין מלרג אשר פורסם לאחרונה בהיבט זה. בפסק הדין נקבע כי רצונם הטבעי של בעלי המניות הוא לקבל דיבידנד ותפקידם של הדירקטורים להיות שומרי הסף ולהגן על הנושים כאשר החלוקה עשויה לפגוע בהם. בית המשפט מציין כי מבחן יכולת הפירעון הוא מבחן הסתברותי, ודי בקיומו של חשש סביר לאי קיום התחייבויותיה של החברה כתוצאה מחלוקת הדיבידנדים על מנת לקבוע שהחלוקה אסורה. לפי פסק הדין, עניינו של מבחן יכולת הפירעון הוא קיומו של חשש סביר שהחברה עלולה להגיע לחדלות פירעון תזרימית קרי שלא תוכל לשלם חובותיה בהגיע מועד קיומן ואין עניינו בחדלות פירעון מאזנית (NAV) הקיימת רק כאשר סך חובותיה של החברה עולה על סך נכסיה.

בהתאם, מבחן יכולת הפירעון מתבסס על ניתוח תזרים המזומנים של החברה לאור התחזיות העסקיות שלה והתקציב הרב שנתי שלה וזאת על מנת לוודא שקיים תזרים מספיק ממקורות פנים כדי לפרוע את כלל החבויות הקיימות של החברה, כולל כאלה שמועד פרעונן רחוק מאוד. עוד

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

קובע בית המשפט כי בנוסף לבדיקת התזרים ובמסגרת בדיקת יכולת הפירעון, נדרשים הדירקטורים לבחון את מצבה הפיננסי הכולל של החברה, לפקח על ההנהלה בבואה להעריך את שווי הנכסים שמימושם הוא חלק מהתזרים ולוודא את נאותות הדיווח. בנוסף בית המשפט מונע הסתמכות על דירוג או הערות רואי החשבון כחלק מביסוס החלטת הדירקטוריון בטענה שההסתמכות היא הפוכה.

בהקשר זה, קביעה משמעותית שעולה מפסק הדין, לכאורה, והיא משתלבת עם הצורך לבדיקת חבויות עתידיות – שעצם הקיום של הון עצמי חשבונאי אינו תשובת קסם שעונה על מבחן יכולת הפירעון. כלומר, על הדירקטור להבין ממה מורכב ההון העצמי הזה ואם הוא ער לכך שבמציאות תרגום ההון העצמי לכסף הוא בעייתי – אז הוא צריך, לכאורה, להישמר מחלוקה.

בית המשפט מדגיש כי אין כל קשר בין מבחן יכולת הפירעון לבין "מבחן המזומנים" שעניינו נזילות מיידית וקובע שאין מניעה עקרונית לכך שהחברה תיטול אשראי על מנת שתוכל לחלק דיבידנד ובלבד שהיא מקיימת את מבחן הרווח ומבחן יכולת הפירעון. בית המשפט התייחס לתנ"ג שהוגשה נגד שאול אלוביץ¹ בדבר חלוקת רווחי הפסקת איחוד יס וכן לתנ"ג שהוגשה נגד אילן בן דב², וקובע שאין פסול בכך שמקור המימון לכספי החלוקה הינו בגיוס ההון שבוצע באמצעות הנפקת אג"ח, גם אם נדרשת במקרה זה זהירות מיוחדת.

ספרות מקצועית כלכלית

דיבידנד והשקעות

הספרות המקצועית מציגה את מודל האופציות של מרטון (1974) כמכשיר לניתוח ממשק היחסים בין בעלי מניות ונושים. מודל זה מצביע על אפשרות לקבל החלטת השקעה בחברה ממונפת שתורמת לשווי החברה ובמקביל מחלקת מחדש את השווי בין בעלי המניות והנושים. השקעה מסוכנת תעביר שווי מהנושים לבעלי המניות משום שהאחרונים נהנים מרוב ה-upside בעוד שהנושים נושאים

¹תנ"ג (כלכלית) 12-11-43335 אילן ורדניקוב נ' שאול אלוביץ

²(תנ"ג (כלכלית) 11-11-48081 ראובן רוזנפלד נ' אילן בן דב

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

בחלק ניכר מה-downside. האפקט מכומת "באותיות היווניות" השגורות במודל האופציות כאשר החוב מפסיד את הפער בין תרומת הסיכון (vega) ובין תרומת עליית הערך (delta).
תשלום דיבידנד משפיע על שווי החוב כפי שמשפיעה השקעה מסוכנת. אולם החלטת השקעה היא מותרת ובדוגמא אפילו מחויבת (תרומה לשווי החברה), בעוד שהחלטת הדיבידנד אסורה **למרות ששתייהן משפיעות באופן זהה על שווי החוב!**

דיבידנדים וטובת החברה

הספרות המקצועית עוסקת בשאלת הקשר בין שווי חברה ומדיניות הדיבידנד. בתנאי שוק שאינו משוכלל (מבחינת סימטריה באינפורמציה או מסים), שינויים בדיבידנד מוצגים כסיגנל לשווי משום שקיבוע הדיבידנד מוכר כרצוי עקב פיצול המשקיעים ל-dividend clienteles. ישנן הוכחות שהטלת מגבלות על חלוקת דיבידנד למשל בחברות תחת רגולציה פיננסית, פוגעת בשווי המניות עקב האילוץ לשמור מינוף נמוך מהרצוי לבעלי המניות. מכאן שהקשחת התנאים לחלוקת דיבידנד כתוצאה למשל מפרשנות מרחיבה ל"חשש סביר" שנובעת מרצון לסייע לנושים, אינה בהכרח תורמת לשווי החברה (EV).

בהקשר של דיבידנדים וחישוב תזרימי מזומנים פנויים, ראו גם דמודרן³.

פסק דין מלרג

בדצמבר 2016 פסק בית המשפט המחוזי בעניין חברת מלרג⁴ כי לאחר בחינה של שלוש החלוקות שבוצעו בשנים 2007 – 2008, שתי החלוקות האחרונות לא עמדו במבחן יכולת הפירעון וחייב את הדירקטורים והמבטח להשיב לקופת הנאמן את סכום החלוקות האסורות, כ- 20.5 מיליון ש"ח. בפסיקתו הרחיב השופט חגי ברנר באשר לחובת הדירקטורים להיות מודעים למצבה של החברה ונכסיה ולגלות בהם בקיאות וכן בנושא חובת אחריותם של הדירקטורים כלפי הנושים כשומרי הסף, בכל הקשור לחלוקה ואישורה. זאת, בין היתר, בשים לב לכך שהדירקטורים ממונים על ידי בעלי המניות ואמורים לאזן במתח בין נושים לבעלי מניות כאשר לנושים אין אף נציג או מי שמגן עליהם בעניין החלטה זו.

³ <http://aswathdamodaran.blogspot.co.il/2017/02/january-2017-data-update-9-dividends.html>

⁴ ראה נספח א' - פרוק 10-09-38141 מלרג - הנדסה וקבלנות בע"מ נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

בית המשפט בפסיקתו זו כולל מספר קביעות בעלות משמעות החורגות מהמקרה הספציפי לעניין מלרג, שהן:

- מבחן כושר הפירעון: מבחן תזרימי מול מבחן מאזני – עניינו של מבחן יכולת הפירעון הוא האם החברה עלולה להגיע לחדלות פירעון תזרימית שלא תוכל לשלם חובותיה בהגיע מועד קיומן ואין עניינו בחדלות פירעון מאזנית הקיימת רק כאשר סך חובותיה של החברה עולה על סך נכסיה. מבחן כושר הפירעון אינו תחום בזמן ויש לקחת את כל ההתחייבויות כולל אלה שמועד פירעונן רחוק.
- כלל שיקול הדעת העסקי - במקרה של חלוקה אסורה רואים את הדירקטורים כמי שהפרו את החובה המוטלת עליהם בסעיף 253 לחוק החברות, לפעול ברמת מיומנות של נושא משרה סביר, על הדירקטור לפעול לקבלת מידע מספק בטרם קבלת החלטה המובאת לאישורו. ביהמ"ש קבע שלא ניתן להעמיד לדירקטורים את הגנת שיקול הדעת העסקי מהסיבה שכלל לא בחנו עמידה במבחן יכולת הפירעון. בהקשר זה, לא נקבע בפסק הדין כי באופן עקרוני ה – BJR לא חל על החלטות של חלוקת דיבידנד. כלומר, בית המשפט לא הכריע בטענה זו שנטענה בפניו, אלא קבע שבמקרה ספציפי זה הדירקטורים לא עשו את המינימום הנדרש כדי ליהנות מהגנה של כלל זה לו הוא חל על החלטות לחלוקת דיבידנד.
- חובת הזהירות ורמת המיומנות - הדירקטורים נדרשים להיות מודעים למצבה של החברה ונכסיה ולגלות בהם בקיאות לבחון את מצבה הפיננסי הכולל של החברה, לפקח על ההנהלה בבואה להעריך את שווי הנכסים ולוודא את נאותות הדיווח ואת שווי הנכסים. כאשר מדובר בנכסים ששוים הוא תוצאה של הערכה, נדרשת שמרנות בביצוע ההערכה.
- חובת אחריות הדירקטורים כלפי נושים בחברה סולבנטית - תפקידם של הדירקטורים להיות שומרי הסף מפני בעלי המניות ולמנוע חלוקות שעשויות לפגוע בנושים.
- השלכות חלוקה אסורה על דירקטורים - חלוקה אסורה עשויה להביא לחיובו של הדירקטור בתשלום פיצויים לחברה בגין הנזק שנגרם לה (בפסק הדין קובע בית המשפט כי החלוקות האסורות לא הן שגרמו לקריסת מלרג ולכן קובע שעל הדירקטורים להשיב לקופת החברה את סכום החלוקות שהוא גובה הנזק שנגרם).

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

הקשר בין מבחן יכולת הפירעון לבין מבחן הרווח

למרות שמדובר לכאורה בשני מבחנים נפרדים, לא ניתן להתעלם מהקשר האפשרי ביניהם. נושא זה מתחדד במיוחד לאור רישום של רווחים חשבונאיים רעיוניים בעידן ה-IFRS שלפי החוק הקיים לא מנוטרלים ממבחן הרווח⁵. במסגרת מחקר בשיתוף מחלקת המחקר של בנק ישראל⁶ שיוצג במסגרת הדיון, הוכח קשר בין חלוקת דיבידנד מרווחים רעיוניים לבין קיומם של הסדרי חוב בישראל. לכאורה, ככל שההתייחסות של ההנהלה והדירקטוריון למבחן יכולת הפירעון הייתה מספקת, הרי שהדירקטוריון היה זהיר יותר בחלוקת דיבידנדים מרווחי שיערוך ולא היה נמצא, כפי שנמצא בפועל, שחלוקה שכזו מגבירה משמעותית את הסיכון להסדר חוב בשנים שלאחר מכן.

יש לציין כי גם בפסק דין מלר עולה לכאורה קשר בין הדוחות הכספיים לבין יכולת הפירעון. הרקע לכך הוא שחברת נתיבי איילון שאחראית לכ-90% מסך ההכנסות של מלר באופן ישיר או עקיף, נקלעה למצב פיננסי קשה. בית המשפט נשען בקביעתו על התייחסות מורחבת לקשיי תזרים שהועלו ע"י סמנכ"ל הכספים, קושי בגביית חובות לקוחות וכי יתרת הלקוחות המוצגת בדוחות הכספיים אינה מהימנה. בית המשפט נסמך גם על דוחות הגיול של יתרת הלקוחות המחזקים את המצג העולה מהפרוטוקולים באשר לקושי בגבייה, פיגורים בגבייה ומחלוקות רבות סביב יתרות החוב מול הלקוחות המעלים ספק לא רק בדבר עיתוי גביית החובות אלא גם בהיקף האמיתי של החובות. כל אלה, כפי שעולה מהפסיקה, העידו על קושי רב בהסתמכות על יתרת חובות הלקוחות לצורך תזרימי לעניין החלוקות.

ניתן למצוא קשר בין המבחנים גם דרך האופן שבו פירשה כבוד השופטת רות רונן את מבחן הרווח בבקשה לתביעה נגזרת, בין היתר, נגד דירקטורים בחברת אי די בי חברה לפתוח בע"מ⁷. נקבע כי חלוקת דיבידנד שאושרה על ידי הדירקטורים בחודש נובמבר 2011 לא עמדה במבחן הרווח ומשכך הייתה חלוקה אסורה. הסוגיה הייתה בדבר השפעת שינוי שאירע לאחר פרסום דוחות כספיים אחרונים על עמידה במבחן הרווח, שכן בהתאם לדוחות החברה עליהם התבססה החלטת החלוקה, החברה עמדה במבחן הרווח אולם במועד קבלת ההחלטה, הדירקטורים ידעו על הפסדים מירידת

⁵ בהקשר זה, קיימת תזכיר חוק-ראה נספח ב'.

⁶ ראו מצגת מצ"ב כנספח ג'.

⁷ תנג (ת"א) 49615-04-13 רונן להב נ' אי די בי חברה לפתוח בע"מ

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

ערך בשווי מניותיה של קרדיט סוויס המוחזקים ע"י כור (חברה נכדה) וכי קיימת אפשרות ממשית שבדוחות לרבעון השלישי שהיו אמורים להתפרסם כשבועיים לאחר החלטת החלוקה, החברה לא תעמוד במבחן הרווח בשל יתרת עודפים שלילית. השופטת רות רונן מתייחסת ואומרת כי הדירקטוריון אינו רשאי "לעצום את עיניו", להתעלם מהנסיבות החדשות שהוא מודע להן ולהסתמך על דוחותיה הקודמים של החברה שעה שהוא יודע כי בפועל האמור בהם אינו משקף את מצב החברה מבחינה חשבונאית.

רשות ניירות ערך - דוח ריכוז ממצאים בנושא חלוקת דיבידנדים ורכישה עצמית של מניות⁸

רשות ניירות ערך פרסמה דוח ריכוז ממצאים בנושא חלוקת דיבידנדים ורכישה עצמית של מניות שבחן את תהליכי קבלת ההחלטות על חלוקות דיבידנד, אישור תכניות לרכישה עצמית של מניות ודרך ביצוען וכן את האופן בו בחן הדירקטוריון את עמידת החברה במבחן הרווח ובמבחן יכולת הפירעון כהגדרתם בסעיף 302 לחוק החברות. בהתאם לדוח, מבחן יכולת הפירעון אינו מוגבל בזמן ומתייחס לקיומו של "חשש סביר" לאי עמידת הישות בהתחייבויותיה הקיימות והצפויות, גם אם החברה בטוחה שעומדת במבחן יכולת הפירעון, אין הדבר פוטר את הדירקטוריון מביצוע בחינה בפועל של יכולת הפירעון המותאמת לנסיבות העניין. על הדירקטוריון לבצע וליישם פעולות שונות לבחינת יכולת הפירעון ביניהם תזרים חזוי הלוקח בחשבון את הכנסותיה הצפויות התחייבויותיה הצפויות וכן פעולות משלימות כדוגמת יישום מודלים כלכליים הבאים לבחון את יכולת הפירעון העתידית של החברה (לאחר תום תקופת התזרים החזוי שנבנה) וביצוע ניתוחי רגישות תוך בחינת אירועים וסיכונים העלולים להשפיע לרעה על תוצאות הפעילות של החברה לאחר מועד החלוקה ועשויים להשפיע על יכולת הפירעון של החברה.

בעת קבלת החלטה על חלוקה, החברה נדרשת בגילויים הבאים באשר לעמידה במבחן הרווח ובמבחן יכולת הפירעון:

- אישור הדירקטוריון בדבר עמידת התאגיד בכל מבחני החלוקה.

⁸ ראה נספח ד' – רשות ניירות ערך – מחלקת תאגידים – יחידת הביקורת – דוח ריכוז ממצאים בנושא חלוקת דיבידנדים ורכישה עצמית

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

- מהות, אופי וטיב המידע שבחן הדירקטוריון בבואו לאשר את החלוקה, ובכלל זה הפרמטרים שנבחנו בקשר עם עמידת התאגיד בכל מבחני החלוקה.
- נימוקי הדירקטוריון לאישור החלוקה ופרטים בדבר הבחינה שערך בקשר עם השפעת החלוקה על מצבו הכספי של התאגיד, ובכלל זה מבנה ההון של התאגיד, רמת המינוף שלו, עמידתו בדרישות הפיננסיות ומגבלות המוטלות עליו ומצב נזילותו, וכן השלכותיה על פעילותו של התאגיד במתכונתו הקיימת, לרבות השפעתה על תכניות השקעה של התאגיד שלגביהן נתן גילוי בעבר.

בחוק החברות נקבעו מבחני החלוקה על מנת שחלוקה תהיה מותרת, אולם, באשר למבחן יכולת הפירעון שהוא גם המהותי יותר מבין השניים, חוק החברות אינו קובע כיצד יש ליישם את המבחן לצורך עמידה בו. רשות ניירות ערך באמצעות דרישות הגילוי יוצרת סט התייחסויות שעל הדירקטוריון להביא בחשבון ולתת את דעתו עליהם וכן את אישורו ובכך, במידה רבה יוצקת הרשות תוכן בכל הקשור למבחני החלוקה והפעולות שנדרש הדירקטוריון לבצע בבואו לאשר חלוקות דיבידנדים בחברה ואחריותם לעמידה בכל מבחני החלוקה.

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

שאלות לדיון

1. חקיקה ו-Covenants

כידוע סעיף 302 (א) לחוק החברות מתנה חלוקת דיבידנד בשני מבחנים מצטברים: מבחן רווח ומבחן יכולת פירעון. על פי מבחן יכולת פירעון חלוקת דיבידנד היא אסורה אם קיים "חשש סביר" לגבי יכולת החברה לעמוד בכל התחייבויותיה הקיימות והצפויות ללא הגבלת זמן. השאלות הן עד כמה ניסוח זה של החוק מאיין צורך ב-Covenants ועד כמה חקיקה רצויה במקום שאפשר לקשור חוזה פיננסי באופן רצוני?

2. קשר בין דיבידנד אסור וסולבנטיות

קיומה של "סביבת חדלות פירעון" מוכרת בפסקי דין ודיוני דירקטוריון שדנים בשאלת הסדרי חוב. מקובל שחברה סולבנטית אם קיים NAV חיובי מובהק ומוכחת יכולת פירעון תזרימית בסבירות גבוהה לתקופה של 1-2 שנים. כיצד מצטלבים מבחנים אלה עם המבחן לתשלום דיבידנד? דיבידנד אמנם אסור בחברה שאינה סולבנטית, אולם האם דיבידנד אסור בחברה סולבנטית כתוצאה למשל מפער בתקופת בדיקת היכולת הנזילותית? שאלה מקבילה היא האם העדר הערת עסק חי מכשיר חלוקת דיבידנד? האם דירוג חוב ברמה השקעית (BBB) מכשיר חלוקת דיבידנד? האם אישור רואה חשבון וחברת דירוג שלרשותם גישה לחומר פנימי בדומה לדירקטורים, אינם מאפשרים הסתמכות חלקית לפחות של הדירקטוריון?

3. דוקומנטציה

בית המשפט בוחן את התייחסות הדירקטורים על סמך פרוטוקולים כשהוא תר אחרי תיעוד לדיון במבחני יכולת פירעון. האם אין בכך עידוד "לניפוח" פרוטוקולים כדי ליצור כאילו דיון עניני כאשר ההחלטה ידועה מראש?

4. בחינה כלכלית של קביעות בית המשפט

4.1 על פי פסק דין מלרג (סעיף 86) "הדירקטורים הם שומרי הסף שתפקידם להגן על הנושים". וכן נקבע בפס"ד שהחוק מטיל על הדירקטורים חבות אישית כשומרי סף עקב חשש שמכח מינויים על ידי בעלי המניות הם יגמלו להם טובה ובכך יפרו את חובתם כשומרי סף. האם קביעה זו עקבית עם המתודולוגיה הכלכלית שהרי בספרות, נאמר שדירקטורים פועלים להשאת ערך ההון העצמי כל עוד הפירמה

תכנית בחשבונאות

פורום שווי הוגן - FVF - Fair Value Forum

איננה בסביבת חדלות פירעון? לכאורה, גם קביעה חילונית שמטרת הפירמה היא השאת ערך כולל (EV) איננה עקבית בהכרח עם תפקיד שומר סף החוב.

4.2 על פי פסק דין מלרג (סעיף 88) מבחן יכולת הפירעון הוא מבחן תזרימי ו"אין עניינו בחדלות פירעון מאזנית". בשוק משוכלל קנה המידה היחיד ליכולת פירעון הוא NAV. עקב אי שכלול השוק נדרש מבחן תזרימי שדורש מענה תזרימי לכיסוי חובות קרובים ממקור פנימי ודאי ומקטין את דרישת הוודאות ככל שמועד הפירעון רחוק. ההיגיון מאחורי גישה זו קשור לקושי במימוש נכסים מידי בשוק שאיננו משוכלל ומכאן הדרישה לתזרים פנימי. האם נכון כלכלית המעבר החד מ-NAV לתזרים?

4.3 על פי פסק דין מלרג (סעיף 87) "חשש סביר" נמדד במונחים הסתברותיים. בית המשפט אינו מכמת ההסתברות ספציפית שקובעת חשש סביר פרט לאמירה שלא נדרשת ודאות. האם ניתן לקבוע הסתברות ספציפית או שזו אמירה איכותית בלבד שניתנת לפרשנות ויוצרת אי ודאות לגבי אחריות הדירקטוריון?

4.4 על פי פסק דין מלרג שיקולי הדירקטוריון מצטמצמים לבחינת יכולת הפירעון של החברה. האם גישה זו רלבנטית במבני בעלות פירמידליים? למשל האם על הדירקטוריון להתייחס גם למחיר הכלכלי שמוטל על חברת בת עקב שינוי בעלות במצב בו אי תשלום דיבידנד יביא לקריסת חברת האם?

4.5 בכל פסק הדין אין התייחסות לעלות טעות, למשל מה המחיר הכלכלי במונחי הפסד שווי שוק להחלטה על הימנעות מתשלום דיבידנד למרות שהחברה סולבנטית? האם מותר לדירקטורים להתייחס לעלות ההחלטה בקונטקסט של בחירה בין החלטות על בסיס עלות – תועלת?

5. הקשר בין מבחן יכולת הפירעון לבין מבחן הרווח

5.1 האם צריך להיות הבדל תיאורטי מהותי בין המבחן המאזני לבין המבחן התזרימי כפי שעולה מפסק הדין?

5.2 עד כמה יש לפרש את מבחן יכולת הפירעון ככזה שגובר על רווחים חשבונאיים שנרשמו לפי כללי חשבונאות? האם בהקשר זה יש להבחין בין רווחים שמומשו לבין רווחים רעיוניים? כמו כן, האם נדרשות התאמות לכללי החשבונאות הקיימים?